

geneesheeren. Gelukkig behoeven zij niet de verantwoordelijkheid te dragen voor deze lichte epidemie, die echter uit een maatschappelijk oogpunt allerjammerlijkste gevolgen heeft.

Amsterdam, 11 September 1912.

D. VAN DEN BERGH.

III.

Mag ik naar aanleiding van het artikel van collega RINGELING op bldz 951—952 hier een vraag doen en een door hem gedane vraag beantwoorden?

Mijn vraag is:

Hoe is aan collega RINGELING gebleken, dat de herkenning der ziektegevallen vele malen voor de geneeskundigen zeer moeilijk is geweest en beschouwd geworden als mazelen, rubeola, vierde ziekte, „brand” of andere exanthemen?

Heeft collega RINGELING de geneeskundigen hiernaar gevraagd, of is dit uit verhalen van ouders of familie van patiënten gebleken?

Mijn antwoord op de vraag van collega RINGELING:

„Wat moet toch gedacht worden van gevallen — aangegeven als roodvonk —, waarbij een kind Vrijdag niet lekker is, Zaterdag en Zondag temperatuursverhooging en exantheem vertoont, terwijl het den volgenden dag weer fleurig is en in bed zit te spelen, en de temperatuur normaal en het exantheem verdwenen is?” — luidt:

De waarneming aan het ziekbed leert, uit de vervelling (zelfs in groote lappen), dat — ondanks die geringe, lichte verschijnselen — de diagnose „roodvonk” *zeer juist* geweest is. Collega KUIPER neemt toch ook de diagnose roodvonk aan, bij de patiënten wier barakken meer het voorkomen hebben van een vacantie-kolonie, dan van een ziekenhuis.

Collega RINGELING heeft — stellig zonder opzet — door deze vraagstelling menig ernstig geneesheer gegriefd.

Amsterdam, 14 September 1912.

P. A. DE WILDR.

BURGERLIJKE GENEESKUNDIGE DIENST IN INDIË.

Naar aanleiding van de oproeping van geneesheeren voor den civiel-geneeskundigen dienst in Ned.-Indië, in het vorig nummer opgenomen, raad ik ieder in zijn eigen belang aan goed te informeren alvorens zich te verbinden, in het bijzonder gehuwde collegae. Persoonlijk heb ik het uitstekend getroffen, doch dit was toeval en ik was niet van plan langer dan één jaar te blijven. Het beste bewijs echter, dat het werkelijk niet geraden is, zich zonder goede informaties te verbinden, is dat van alle artsen, die zich een jaar geleden verbonden, er slechts één nog in den civiel-geneeskundigen dienst is gebleven en zij waren op een paar na zelfs allen ongehuwd. Gaarne ben ik bereid ieder, die het wenscht, in te lichten.

Putten o/d Veluwe, 15 Sept. 1912.

M. C. S. MIDDELBURG.